

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiariorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

834. Quæ dicatur possessio annalis pacifica in ordine ad effectum regulæ
de annali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Questio 833. Vnde, & qualiter hac annalitatis sit deducenda?

R Espondeo: annus iste incipit à die adeptæ possessionis per eum, cuius beneficium impetratur. Paris. l.3. q.5. n.72. Chok. hic n.26. citans Rebuff. in pr. ad hanc reg. gl.4. Lott. cit. q.52. n.19. citans insuper Mandos. q.19. ubi etiam, quod sufficientia possestio instrumentalis, quatenus non doceatur, eam tunc per alium fuisse occupatam. Terminatur autem hic annus eodem die alterius anni, & quidem in initio istius diei; in materia enim favorabili, prout est hac regula, respectu excipiētis, non computatur annus de momento in momentū, sed civiliter ad dies, ita ut intelligatur annus perfectus, quandocunque elapsi sunt dies. Lott. loc. cit. n.21. Debēque hic annus esse continuus, adeoque ex eo deduci non debent dies feriati. Paris. loc. cit. n.73. & 74. citans Mand. hic. q.21. Sarn. q.77. quod tamen posterius potius videtur habere locum in anno dato ad prosequendā causam, quam de annualitate possessionis, ut patet ex limitatione, quam adjectit: nisi illo tempore fuerit impeditus.

Questio 834. Quæ dicitur possesſio annalis pacifica in ordine ad effectum hujus regulæ?

R Espondeo primò in genere: pacificum possessorum hinc dici illum, cui nulla morta est lis seu controversia juris vel facti in judicio, vel extra super re seu beneficio possesso. Chok. hic. nu. 32. Paris. l.3. q.5. n.29. citans Clem. gratia, de renunc. & ibi Gl. Card. Imol. Archid. in c. commiss. de elect. in 6. Card. Paris. conf. 81. n.6. vol.4. Rebuff. de poss. poss. n.166. Sarn. ad reg. de trienn. q.53. &c.

2. Respondeo secundo in specie hoc ipsum declarando: primò possessionem pacificam interturbari, sive possessionem reddi non pacificam ex lite super ipsius possessoris, & hanc sufficientem esse ad interrumpendam pacificam possessionem, ait Paris. loc. cit. n.30. & citat pro hoc Cassad. decis. 9. de causa prop. & poss. & Rotam in Giennensi Prioratus. 17. Decemb. 1519.

3. Secundò: ex quacunque lite, etiam nulliter & merè de facto mora. Lott. cit. q. 52. nu. 31. Nisi forte nullitas oritur ex defectu jurisdictionis, puta, quod djudex, coram quo movetur lis, caret jurisdictione, aut ejus jurisdictione est suspensa. Lott. ibid. n.32. juncto n. 28. q.53. Unde quod dicitur, ad effectum interrumpendi annalem vel triennalem possessionem pacificam sufficere extrajudicialem controvēsiam & litem coram judicibus incompetebus; adeoque ipsi laicis, id inquam, referendum est ad controvēsiam, per quam de facto fuerunt illata molestia & turbationes circa ipsum possessionem fructuum. Lott. cit. q. 53. n. 30. Hinc dum quis intra annum adeptæ possessionis citatus est nulliter (intellige nullitate proveniente aliunde quam ex defectu jurisdictionis) modò processus sit introductus, non dicitur pacifica possesso per annum; quia non sine lite & controvēsiā possidet. Chok. hic. n.33. citans Rebuff. ad eandem reg. gl. 6. contra Gomei. hic. q.45. Quod tamen limitandum & intelligendum non nisi de citatione data executioni; ad effectum enim interruptionis hujus pacifica possessionis non sufficit citationem possessoris beneficii decretam & imperatram fuisse; sed requiritur illam data in fuisse executioni. Chok. n.39. Lott. l.2. q. 53. n. 32. facta autem hac executione

citationis, orta jam videtur judicialis controvēsia, indequē interrupta possesſio pacifica. Lott. cit. q.53. n.24. adeō, ut quinvis in ordine ad alium effectum huic executioni renuntiari valeat, ad effectum tamen interruptionis pacifica hujus possesſionis talis renunciatio seu p̄c̄nitentia non attendatur. Lott. ibid. n. 25. citans Achill. decis. 383. n.2. Porro executionem hanc satis justificari ex comparatione apud acta, cum constitutione procuratoris, etiam si non appareat de relatione Curoris, seu nuncii citantis, procedit: quod id ipsum fortius, & utique presumptivè justificari ex eo talem executionem, si supposita decretā contra possessorē citatione, is per se ipsum, vel procuratorem comparuerit in judicio, ait Lott. n. 26. & 27. Tradit quoque Chok. hic num. 35. ex Mand. q.3. quod quoties reus habens notitiam citationis nondum executarē veniat ad causam, lis dicatur verè introducta (adeoque per hoc turbata possesſio) nisi lis esset notorie caluniosia. Chok. ibid. ex Cassad. decis. 5. n.3. ut lite pend. vel nisi actor non compareat; quia per citationem non dicitur processus inchoatus auctore non comparente, juxta Bald. in l. post editum. §.1. ff. de judic. Chok. vir. n.35. Quid autem dicendum de possessorē citato vigore clausula: omnesq; alios interesse habentes &c. & quid de eo, in quæ citatione fuit executa, sed non in judicio eam reproduxit. Chok. n.37. & 38. remittit ad Mand. q.35. & 36.

4. Tertiò: ex quacunque molestatione. Lott. q. 52. n.33. ubi tamen agit de molestia extrajudiciali, seu de facto, necesse esse eam illatam super fructuum perceptione, id est, super ipso jure percipiendi, non autem super iphis fructibus, qui alio jure prætenderentur deberi per possessorē. Lott. cit. q.52. n.35. & 36. citans Sarn. q.45.

5. Quartò: ut censeatur possesſio non pacifica, sufficit quod antecessori moderni possessoris morta fuerit lis, aut illata molestatia, quæ lis eo vivo finita non fuit, eti ipse modernus possessor intra annum & ultra nullam passus esset controvēsiā aut molestiam; quia cum lis illa pergit durare, utpote non finita per sententiam datam executioni, beneficium dicitur infectum, ad quēcumque transeas, & possesſio beneficii à tempore morte de eo controvēsiā habenti illud dici non poterit pacifica. Chok. n.42. Lott. q.52. n.29. & 30. citantes Mohed. decis. 14. de causa prop. & poss. Secūs est in regula de triennali; cā enim adhuc juvatur possessor triennalis, si ipse nunquam fuisse in lite, licet super eodem beneficio lis esset aut fuisse inter alios, quando ipse cœpit possidere; siquidem hæc regula extinguit lites antiquas, de quo postmodum.

6. Quintò: ut dicitur annualis pacifica possesſio in ordine ad effectum hujus regulæ, requiri, ut sic pacifica usque ad diem impetracionis, ita ut satis non sit justificare initiu possesſionis pacifica, & illius continuationem per annum, si alter postmodum possederit, aut molestias intulerit, tradit Lott. cit. q. 52. n. 23. & 24. citans Sarn. q. 50. n. 77. Mandos. q. 21. & Casarem de Grassis decis. 35. alias 7. de causa prop. & poss. ubi ait, regulam paſsim in Rota sic practicari.

7. Sextò: si post impetracionem prius efficiatur quis possessor annualis, vel hoc ipso ob obtentam impetracionem, non posse dici possessorē annalem pacificum in ordine ad effectum, ut si impetrans postmodum obtineat gratiam perinde valere eidem, huic gratia valeat oblatare hæc regula, tradit Lott. ibid. num. 25. juxta resolutionem Rota

in Brixiens. paroch. 2. Junii 1587. Circa quod tamen observandum, quod habet Tond. in qq. benefic. p. 1. c. 85. n. 67. ex Buratt. decif. 585. n. 3. quod sola impretratio facta per adverarium non noceat, sed eâ non obstante semper currat tempus triennalis possessionis; nisi præterea intervererit citatio. Ubi etiam illud observandum, quod habent verba regula in fine; nimirum, quod si impretrans regula non satisfecerit, & vel sic frivole molestaret possessorum, & hic propterea absolvatur, beneficium illud ex tali impretratione, non dicatur litigiosum. Chok. hic. num. 60. juxta Lancellot. de attent. p. 2. c. 4. in prefat. n. 163. De quo vide fusè agentem Mandos. hic. q. 86. 87. 89. Plura de pacifica possessione vide ad regulam de triennali.

Questio 835. Qualiter iste annus pacifica possessionis spectetur, & integretur ex possessione plurium successivè?

REspondeo: dum annus non est completus tempore prioris possessoris, v. g. resignantis, ut quia is possedit per 6. vel 7. menses pacificè beneficium, & postmodum altius v. g. resignarius possidet illud per reliquos 6. vel 5. menses, hic posterior possessor tueri se non potest regula hac de annali; eo quod regula loquatur semper de uno possidente annali. Parit. de resign. l. 3. q. 5. citans Sarn. hic q. 62. & Mandos. q. 23. num. 6. ac dicens, hanc esse sententiam communem. Castrop. d. 2. p. 33. n. 8. citans Azor. l. 7. c. 34. q. 7. Neque obstat huic responsioni, quod tempora prædecessoris & successoris conjugantur, non tantum in materia profana, v. g. ad comprehendam præscriptionem, ut Bald. conf. 159. l. 3. Card. Paris. conf. 1. num. 117. vol. 1. apud Paris. de resign. loc. cit. n. 46. (uti etiam idem patet in usucapione, dum ejus tempora conjugantur, v. g. ex persona defuncti & haeredis. l. qui cum pro herede. s. pro empt.) verum etiam in ipsa materia beneficiaria, v. g. in quasi possessione interessendi electionibus Episcoporum, & similibus, juxta c. placuit. 16. q. 3. c. cum Ecclesia Sutrina de causa poss. & propr. c. cum de benef. de prab. in 6. nam imprimitur a profana materia non licet arguere ad beneficiale, Paris. loc. cit. n. 46. dicens, sic ad præsentem objectionem respondit Rebuss. tr. de pacif. poss. n. 267. & seq. licet alias juxta c. autoritatem Martini. de prab. in 6. Gl. in c. 1. eod. tir. & l. Baldum. iuc. inter ceteras. de rescript. Card. Paris. conf. 119. n. 2. vol. 4. Decim conf. 305. &c. apud Paris. de resign. loc. cit. n. 39. beneficia ultimis voluntatibus comparentur. Deinde speciale est, quod conjugantur tempora in materia interessendi electionibus favore Ecclesie. Paris. n. 44. juxta Gl. Pragmat. sub tit. de pacif. poss. r. possider. & Rebuss. ubi ante. num. 268.

Questio 836. Num gratiosa illa subrogatio, de qua supra, operetur continuationem illam possessionis in ordine ad comprehendam annalem pacificam, seu in ordine ad effectum hujus regula?

REspondet negativè C. de Luca de benef. d. 47. n. 31. in casu, ubi tempore concessa subrogationis possessio de facto esset plena, ideo, quod tunc dari non possit dicta illa continuatione possessionis, pro quo citat Greg. decif. 285. n. 5. & seq. An autem hoc dicendo, videatur admittere affirmati-

vam in casu, ubi pro tempore data subrogationis possessio non esset plena de facto, non est usque adeò certum.

Questio 837. An exceptio hujus regula, seu annalis pacifica possessio prioris possessoris, & in specie resignantis, suffragetur successori, & in specie resignatario?

REspondet negativè Paris. l. 3. q. 5. n. 51. citans Cassad. super reg. Cancell. decif. 16. Mandos. ad hanc reg. q. 62. tum quia haec regula non est realis, sed secundum stylum Cancellar. est personalis, ut potest semper respiciens ipsum impretrans & possidentem. Paris. num. 51. & 55. citans Card. Paris. conf. 44. num. 17. vol. 1. Cald. conf. 8. num. 4. de rescript. Decimum conf. 699. n. 4. ac ex Bursatt. conf. 393. n. 15. vol. 4. dicens, hanc sententiam esse communem DD. Tum quia verba regula cum dirigantur ad possidentem (intellige actualem, seu eum, qui actu possider beneficium) non possunt verificari in alio, nempe prædecessore, qui iam possidere desit. Paris. num. 55. tum etiam, quia sicut possessio regulariter non transit in quempiam ipso jure; ita nec exceptio qualita vigore possessionis. Paris. n. 54. Ac denique quia qualitas annualitatis deficit per mortem prioris possidoris; cum mors omnia solvat, atque etiam per cessionem seu resignacionem, quae est mors civilis. Paris. cit. n. 54.

Questio 838. An si quis possedit beneficium pacifice per undecim menses, & tunc illud resignat, & antequam resignatus capiat possessionem, labatur mensis, & sic compleatur annus conjugando illos 11. menses cum illo uno mense, an inquam, in hoc casu regula de annali obset impretrans?

REspondet negativè Paris. cit. q. 5. n. 64. ex Mand. ad hanc regulam. q. 22.

Questio 839. An si resignans possit resignationem manferit in pacifica possessione, possit tueri hac regula, & exceptione contra impretrans dictum beneficium per obitum resignarii?

1. **R**Espondet affirmativè Paris. l. c. n. 58. citans Mand. ad hanc reg. q. 29. Sarn. q. 57. in fine, & Rotam in Hispan. Capellaria 10. M. XII. 1533. & in Bergensi Canonice. 18. Decembri 1536. eo quod, licet per renunciationem amittatur possidit civilis & naturalis, ut Jo. And. Abb. Imol. in c. sollicitate refut. spolii. Paris. conf. 39. n. 3. vol. 4. cum communis apud Paris. quamdiu temen manet in detractione, vide: rur retinere possessionem naturalem. Paris. n. 59. ex Calder. conf. 4. de renunc. & quide. tinet, largo modo possidere dicatur, juxta Alex. in l. 1. de acquir. poss. Sitque detentio haec adeò considerabilis, ut detentori competit restitutio. n. 60. citans aliquas Rotar. decif. Porro ad illud, quod quare hic potest, num reignans, qui post resignationem manfit in pacifica possessione per annum, tueri se possit haec regula contra resignarium.

2. Responderet affirmativè Sarnensis ad hanc reglam. q. 34. contra Mandos. q. 28. apud Paris. l. c. num. 62. Verum haec quæstio hodiendum non videtur habere locum stante constitutione Gregor. 13. de publicando, ubi annullat jus qd non publicationem